

Utan namn

Jag ritar en cirkel runt min kropp, skyddad av jokerns kort i bröstfickan mot hjärtat är jag fri från ödets slingrande labyrint. En skärva av okänd möjlighet är jordelivet. Och som astronauter berusade av spegelingen störtandes ner i regnskogens krater. Är morgondagen. Flyr fåglarna mänskligt hyckleri till platsen det slutgiltigt bär. Som skrämda fläckar på ljuset faller natten. Jag tar en bild med min inre blick och ser alla liv spelat som mig själv - den brinnande safiren slocknar och dödens fotspår uppenbaras. Visionen är en paradisfågel med brutna vingar och nirvana fallna änglar på drömfångarens nät. Efterlivet är en uppspikad fjäril i en ram mot en blommig tapet. I vetskapen om att livet är den sista drömmen, där du till slut träffar dig själv och försonas med det förflutna. Och aldrig mer skulle tårar rinna för att bli regnet åt uppbrottets trotsiga dans.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knark med Poeter.se id #45878 innehar upphovsrätten